

Johannes 2: 13-22: “Je hart een tempel!”

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegen van Sela.

Nieuw Liedboek 985: Heilig, heilig, heilig, hemelhoog verheven.

Wet

Psalm 138: 1, 2

Gebed

Kindmoment: Tempel: huis van God.

Zingende gezegend 213 “Dit huis een herberg onderweg”.

Lezen: Maleachi 3: 1-5

Johannes 2: 13-22

Nieuw Liedboek 187 Runderen, schapen en duiven te koop.

Tekst: Johannes 2: 17

Preek

Psalm 63: 1, 2

Gebed

Collecten

Opwekking 520 “Wees mijn verlangen”.

Zegen.

Kindmoment: Tempel: huis van God.

God wil op aarde wonen. Bij zijn kinderen. Mooi, hè!?

Eerst wandelde hij met Adam en Eva in het paradijs.

Dia.

Daarna in de tabernakel. Een tent.

Dia.

Toen mocht Salomo een huis voor de HERE bouwen: in Jeruzalem.

Dia.

Een schitterend mooie tempel.

Maar: die tempel werd afgebroken. Jeruzalem werd vernietigd. Mensen werden weggevoerd naar een vreemd land.

Toen er weer mensen terugkwamen, werd er een nieuwe tempel gebouwd.

Dia.

Toen Jezus op aarde was, stond deze tempel in Jeruzalem.

Mooi, hè.

Dit is het tempelhuis. Met het Heilige en het Heilige der heilige. Waar God woonde.

Dit is de voorhof.

En om de tempel heen: het tempelplein.

Mooi door God bedoeld. Daar woonde de HERE. Dicht bij zijn volk.

De tempel was zo mooi en groot.

Aan de tempel kon je een beetje zien hoe groot God wel niet moest zijn!

Daar was muziek.

Altijd een beetje feest.

Daar kon je je offer brengen. Om God te danken.

Om vergeving te ontvangen.

Daar kon je ook wat geld geven voor de arme mensen. Daar werd voor de weduwe gezorgd.

Het was zo'n mooie plek.

En nog.

Nee, geen tempel meer. Waar woont God nu?

Pinksteren. Hij woont in je hart.

Inleiding op Schriftlezing:

Vorige week ging de preek over een bruiloft. Over liefde en blijdschap Over een vriendelijke Jezus, die van water wijn maakt. Die de bruiloft redt en de eer van de bruidegom en de bruid. Zo liefdevol allemaal.

Maar een paar dagen later lijkt Jezus zo anders. Met veel geweld veegt hij het tempelplein schoon. Jaagt de joodse leiders tegen zich in het harnas.

Dit is wel wat anders dan een feestje!

En juist in onze tijd kun je wat verlegen zijn met dit geweld.

Ja, het lijkt heel anders.

Maar het hart is gelijk: Jezus komt op voor de goede naam en de liefde van zijn Vader.

En de liefde van zijn Vader voor zijn wereld.

Preek:

Stel je voor: je hebt een mooie kamer. Kleurig behang. Mooie spullen. Je eigen computer.

Posters aan de muur van Ajax. Muziekinstallatie waar je in de vakantie hard voor hebt gewerkt bij de Jumbo. Boekenplank met boeken en muziek.

Je bent heel blij met je kamer.

Komen er die dag een paar mannen bij jou thuis om de CV-ketel te repareren. En als jij van school komt ligt je hele kamer overhoop. Je bed een chaos. Computer stuk. Behang gescheurd. Boeken overal over de vloer...

Je staat geschokt in de deuropening: "Wie heeft dit gedaan? Hoe durven ze?".

Zo keken de leiders naar de actie van Jezus op het tempelplein: 'Wat is dit?!?!?'.

Geschokt.

Jezus gooit tafels omver van handelaren. Jaagt met een zweep al de offerdieren van het tempelplein. Gooit de kooien met de duiven op de grond, zodat ze openbreken.

'Wie is die man?!?! Wat denkt hij wel niet?!!'.

De tempel was het kloppende hart van het joodse geloof in die dagen.

Het was niet zomaar een kerkje op de hoek van de straat in een onbekend dorpje.

Het was de tempel!

Waar de heilige God woonde. Daar raken hemel en aarde elkaar.

En dan komt er een onbekende profeet uit Galilea en die keert de hele boel even om!

Wij kennen het verhaal, maar wat is het schokkend geweest!

Waarom doet Jezus dit!?!? Hoe durft hij? Wie is hij?

1^e. Om te beginnen, wat is die tempel daar in Jeruzalem?

Letterlijk staat er 'het heilige'. Het heiligdom.

Dat is de plaats waar de HERE woont. Het heilige der heilige.

Laten we even teruggaan naar de dag, dat de tempel van Salomo werd ingewijd.

2Kronieken 7: Dan is de tempel van Salomo klaar. Salomo bidt tot God en dan daalt de

HERE af in de tempel: *"Toen Salomo zijn gebed tot de HEER beëindigd had, daalde er vuur uit de hemel neer, dat het brandoffer en de vredeoffers verteerde. De majesteit van God vulde de tempel. De priesters konden niet naar binnen gaan, want de tempel was gevuld door de majesteit van de HEER. Alle Israëlieten zagen het vuur en de majesteit van God op de tempel neerdalen. Ze knielden op het plaveisel neer, bogen diep voorover en loofden de HEER: "Hij is goed, eeuwig duurt zijn trouw."*

Proeft u de eerbied.

De tempel: plek waar licht uit de hemel op aarde viel. Waar muziek was en blijdschap en liefde voor de armen. Veiligheid en vrede.

Na vele eeuwen komt Jezus op het paasfeest op het tempelplein.

En overal klinkt geschreeuw van handelaren. Geblaas van schapen en geloei van koeien. Mensen staan af te dingen. Geldwisselaars schreeuwen de laatste koersen over het tempelplein. Overal liggen uitwerpselen.

Aan de ene kant was die handel wel begrijpelijk.

Als je van ver weg kwam en een verre reis moest maken was het lastig om een offerdier mee te nemen. Dan was het wel handig om een lammetje of een duif in Jeruzalem te kunnen kopen. Of je vreemde, heidense munten in Jeruzalem in te wisselen voor Tempelmunten.

Handig.

Maar, hoe zijn mensen: het ging langzaam meer om de handel, dan om God.

Er werden woekerwinsten gemaakt: buitenlanders kun je makkelijk oplichten.

Dát trof Jezus aan: een marktplein vol geschreeuw en concurrentie.

Meer loven en bieden, dan loven en bidden.

Wat de mooiste plek zou moeten zijn op aarde, was een ordinaire markt.

In die tijd stond heel deze handel bekend als: 'de bazaar van Annas'.

Annas, de hogepriester.

Het ging niet meer om het dienen van God, maar om het verdienen aan God.

En dán neemt Jezus een paar touwen, maakt daarvan een zweep en drijft de dieren en de handelaars het tempelplein af. Hij gooit de tafeltjes van de geldwisselaars omver en al hun geld rolt over de tegels: "Jullie maken een markt van het huis van mijn Vader!", roept Jezus.

In een heilige woede veegt hij het tempelplein schoon.

Als een vuur trekt hij zonde en eredienst uit elkaar.

Je hoort de echo van de woorden van de profeet Maleachi: "Plotseling komt hij naar de tempel die gericht zal oefenen". Gericht!

Dát gebeurt er: als een vuur trekt Jezus zonde en eredienst uit elkaar.

Stel je voor: Het Paaslam van God kwam bij het altaar en dan komt Hij dít tegen!

Want wat was nu de zonde van Israël?

Ja, natuurlijk, die hele handel en het bedrog, wat daarbij kwam.

Maar vooral ook, dat al die handelaren dit zo dicht bij de tempel durfden doen!

Stel je voor: vlak voor het aangezicht van de heilige God.

Waar was de eerbied? Het ontzag voor de Hoogheilige? De verwondering?

En wat moeten mensen wel niet denken over God als ze bij de tempel komen?

Zie je het voor je: je gaat naar de tempel. Om te bidden. Om dicht bij God te zijn. Je hebt er een lange reis voor gemaakt. Je hebt ervoor gespaard. Zingend en vol verwachting was je onderweg. Je verwacht rust, blijdschap, muziek, vrede, eerbied.

Maar als je daar komt is er lawaai en stank. Je wordt opgelicht. Geld afhandig gemaakt. Een beestenbende! Onveilig.

En je denkt: "Is dit God? Is Hij een hebberige God, die op je geld uit is?"

Begrijp je de woede van Jezus!??

Want zo is zijn Vader niet!

Zijn Vader is goed en liefdevol. Een God die veel geeft en ook veel vergeeft. Voor niets!

Een God die jou gelukkig wil maken. Die de weduwe veiligheid wil geven. De vreemdeling een thuis. Maar moet je eens kijken wat die handelaren en priesters van deze God maken: wie voelt zich thuis bij zo'n God.

Ja, maar zo komen Jezus' woorden ook naar ons toe.

Want de Bijbel vertelt ons, dat ons lichaam een tempel is van de Heilige Geest.

Stel je voor: God woont in jouw hart.

Jouw hart is de plaats waar hemel en aarde elkaar raken! Wat een wonder!

Maar dan vraagt Jezus: 'Maar is mijn Vader wel echt welkom bij je? Hoe schoon is het in jouw tempel? Staat je hart open?'

Want dat kan bij ons ook gebeuren. Dat je gelooft in God, maar dat je de zonde ook heel makkelijk een plek geeft in je hart. Trots of jaloezie. Slechte gedachten over anderen. Perverse begeerten.

Let op: God én de zonde in hetzelfde hart!

Je ziet het wonder niet meer, dat de Heilige Geest in je woont. .

Hoeveel kwaad laten wij toe in onze gedachten, ons lichaam? Wat komt er onze tempel binnen door de lamp van ons oog? Als we televisie kijken of achter onze computer zitten? Hoe groot is ook voor ons niet het gevaar, dat we daar heel makkelijk in worden.

En dat we zo ook in de kerk zitten. Met een hart dat zit dichtgeslibd. Je luistert niet echt. Kijkt wat om je heen naar de rare mensen. Zit je tijd wat uit. Terwijl het over genade gaat en leven na dit leven en over een God, die jouw Vader wil zijn. Over eeuwige liefde en geluk.

En we zien het wonder niet meer, dat we daar mógen zitten. Dat we mogen leven, mogen ademen, mogen liefhebben en woorden van vergeving mogen horen!

Als een vuur trekt Jezus zonde en eredienst uit elkaar.

Plotseling komt Hij tot zijn tempel.

Plotseling keert Hij straks weer op de wolken.

En wie zal dan de dag van zijn komst verdragen?

2°. Deze actie van Jezus viel nogal op op dat overvolle tempelplein!

De joden komen dan ook naar Hem toe en vragen: "Wie ben jij eigenlijk? Wat voor teken kun je ons laten zien, dat jij dit mag doen?"

Ze hebben Jezus goed verstaan: "Jullie maken een markt van het huis van mijn Vader".

Het huis van mijn Vader...

"Wie ben jij?"

Wat voor teken doe jij?

Wat is jouw autoriteit? Laat je papieren maar eens zien!"

En dan geeft Jezus hen een heel bijzonder teken: "Breek deze tempel maar af en ik zal hem binnen drie dagen weer opbouwen".

Ja, de joden begrijpen daar helemaal niets van: "Hoe kan dat nu? Over deze tempel is wel 46 jaar gebouwd en u zult hem in drie dagen weer opbouwen?"

Ze snappen er niets van.

Zijn discipelen later wel: Jezus bedoelde niet deze tempel van steen, maar Hij had het over zijn lichaam, dat aan het kruis zou worden afgebroken,

Maar na drie dagen zou Hij weer opstaan uit de dood.

De opstanding is het teken. Het grote bewijs, dat Jezus de Zoon van God is. Messias.

Maar zonder dat de joden dat toen beseften, zegt Jezus hier iets heel erg belangrijks!

Mijn lichaam is de tempel.

Dat betekent: Ik ben de Zoon van God. In mij woont God.

Zoals het evangelie van Johannes ook al begon: "In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God".

Hij is de tempel.

Hij is het heiligdom, waar God in woont. In hem raken hemel en aarde elkaar.

De discipelen zullen zich later nog iets herinneren.

Als zij terugkijken, als Jezus al veel spot en vijandschap over zich heen gehad heeft, als zij heel die lange lijdensweg van hun Meester overzien, dan weten zij: "Ja, en dat is toen al begonnen, toen op dat tempelplein. Toen al groeide de haat. Toen Hij die handelaren verdreef en heel die bazaar van Annas omkeerde".

En dan denken zij aan de woorden uit Psalm 68: "De hartstocht voor uw huis zal mij verteren".

De discipelen begrijpen dan nu waaróm dit lijden over Jezus kwam en de vijandschap en het kruis. Dat kwam over Hem, omdat Hij opkwam voor de heiligheid en de eer van zijn Vader.

Het ging Hem niet om zijn eigen zaakjes, maar om de zaak van zijn Vader. Om het huis van zijn Vader en het Koninkrijk van de Vader. Het ontzag voor zijn Vader.

De smaad kwam over Hem heen, omdat Hij zich tegen al die duistere mensenzaakjes verzette. Omdat Hij mensen op hun zonden en schijnheiligheid wees. Omdat Hij maskers afrukte. Omdat Hij niet wil, dat mensen vloeken en bedriegen.

“De hartstocht voor uw huis heeft mij verteerd”.

3. Wat betekent dit voor ons?

Drie dingen:

a. Dat die smaad ook over ons kan komen als wij voor Gods naam opkomen. Als wij onze Vader in de hemel niet laten beledigen. Als we hem lief hebben.

Zoals duizenden martelaren hebben ondervonden.

Zoals christenen in Noord-Korea, Saoedi-Arabië en Afrika vandaag ondervinden.

Daar moet je dus niet van schrikken!

Als je opkomt voor Gods heiligheid, dan komt er haat, strijd: “De hartstocht voor uw huis heeft mij verteerd” zullen duizenden christenen Jezus later nazeggen.

b. Het tweede is dit: dit verandert je leven.

Want ons leven, ons lichaam is door Jezus ook een tempel. Tempel van de heilige Geest.

God zelf woont in je hart!

Stel je voor! Dat is een schok!

Ik hoop een mooie schok, een verrassing: God woont in jou.

En dat verandert je leven!

Want je hart is een heel intieme plek.

De plek van de liefde. Zo kun je dat tegen je meisje zeggen: “Je zit in mijn hart! Ik neem je dus overal mee naar toe! Denk aan je!”.

God woont niet in je portemonnaie.

Hij woont ook niet in je zondagse kleren.

Hij woont niet in de mooie boeken op je boekenplank.

Hij woont in je lichaam, in je hart.

En nu leren we van de zoon van God, dat je daar heel zuinig op wordt.

In dat lichaam zet je geen handeltje met de heilige God op. Een marktplaats met allerlei duistere wisselkantoor-tjes.

Een plek waar je met God onderhandelt.

Er kunnen vanmorgen twee soorten mensen in de kerk zitten. Zelfs naast elkaar. Zelfde kerk. Zelfde preek, zelfde gezangen. Maar voor de een is de kerk het huis van de Vader en voor de ander het huis, waar je nu eenmaal naar toe moet. Meer plicht dan liefde.

Vergeet niet wat Jezus deed: je hart moet geen verkoophuis zijn, maar een gebedshuis. Een plaats waar liefde is en omgang met God.

Het verbond is geen contract, maar een levende omgang met God.

c. Jezus veegt het tempelplein schoon.

En de joden vragen dan onmiddellijk: “waarom mag jij dit doen?”.

Zij vragen naar zijn autoriteit.

Stel je voor, dat iemand op je kamer komt en zegt: ‘Ik zet die stoel even daar en die kast daar en daar wat foto’s van mijn vrienden...’

Dan zeg je: “Hé, wacht even! Het is mijn kamer!”.

Maar Jezus zegt: “Dit is het huis van mijn Vader en dus ook van mij. Ik ben hier thuis. Ik mag dit tempelplein schoonvegen”.

En dat geldt ook van jouw lichaam en jouw leven.

Hij komt door zijn Geest in jouw hart wonen. Jouw lichaam is een tempel. En Jezus is dus de eigenaar! Hij woont op je kamer!! Hij heeft dus iets over jouw leven te zeggen!

Dat lijkt misschien bedreigend. Een risico.

“Wat gaat er met mij gebeuren als de Heilige Geest in mijn hart komt wonen?
Wat blijft er dan van mij over?

Ik wil zelf uitmaken hoe ik leef en wat ik doe en wat ik denk.”

Bedreigend.

Ja, misschien. Hij gaat heel wat schoonmaken. Dat is waar.

Maar kijk nog eens heel goed naar Jezus . Als je durft.

Kijk nog eens naar Kana: hij redt een bruiloft. Hij brengt de blijdschap terug.

Hij geneest zieken. Reinigt melaatsen. Blinden zien weer. Gevallen vrouwen vinden bij hem een nieuw begin. Doden staan op. Bij hem is vergeving. Hij heeft jou lief. Wast jou voeten.

Geeft jou hoop. Hij offert zijn leven voor jou aan het kruis. Hij opent de weg naar het

Koninkrijk van zijn Vader. In hem raken hemel en aarde elkaar.

Lees maar over hem!

Is Hij bedreigend?

Als je hem echt kent, denk je niet: “Wil ik dat wel? Ben ik nog wel vrij?”.

Maar vol verwondering val je op je knieën en je zegt: “Dat u bij mij wilt wonen, Heer! Geeft u zoveel om mij?”.

En je gaat hem volgen.

Ja, waar je dan uitkomt weet je niet. Dat wisten zijn discipelen ook niet. Jezus volgen is een avontuur. Maar wat werd het mooi. Niet makkelijk. Wel erg mooi.

Ten slotte.

Deze weken leerde ik Emanuel Rutten kennen.

Hij heeft een boek geschreven met als titel “En dus bestaat God”.

Daarin geeft hij acht argumenten voor het bestaan van God. Hij wil duidelijk maken, dat het niet raar of dom is om in God te geloven.

Het levensverhaal van Emanuel Rutten is hierbij bijzonder.

Hij is opgevoed in een Rooms Katholiek gezin. Ging mee naar de mis toen hij klein was. Was zelfs misdienaar. Maar toen hij ouder werd gaf hij zijn geloof op.

Hij ging wiskunde studeren in Delft. Slaagde cum laude. Zijn professor verwachtte dat hij ook in de wiskunde ging promoveren. Maar dat deed Emanuel niet. Hij had wat colleges filosofie gevolgd en besloot filosofie te gaan studeren in Amsterdam.

Dat deed hij aan de Vrije Universiteit. Omdat die toevallig het dichtste bij was.

Daar moest hij onder anderen ook boeken van Augustinus lezen. Het boek “Belijdenissen”.

Ook al zo'n jongen, die later tot een levend geloof kwam.

Emanuel werd daar diep door geraakt.

Hij las ook de boeken waar Augustinus naar verwees. Ook de bijbel. Over Jezus. En daar was hij diep van onder de indruk. Zijn woorden, zijn wonderen, zijn wijsheid. Zijn offer en zijn liefde. Zijn opstanding.

Hij las en las en op een dag zei hij: “Dit kunnen mensen niet bedenken. Dit is waar. Bij deze Jezus wil ik horen!”.

Maar daar begon het. Bij Jezus zelf.

En daarna ging hij nadenken over al de vragen eromheen: bestaat God, hoe weet ik dat....?

Het begon bij Jezus zelf. Bij zijn opstanding.

Bij de verwondering: “Deze Jezus heeft mij lief en wil bij mij wonen. Door hem mag ik God als Vader kennen en de zin van het leven. Wat is er mooier dan dat!??”.

Amen.